

T. B. M. M.

(S. Sayısı : 335)

Sosyal Sigortalar Kanununun Bir Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ve Sağlık ve Sosyal İşler ve Plan ve Bütçe Komisyonları Raporları (1/514)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG/101-475/08397

26.2.1993

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nca hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'nca 22.2.1993 tarihinde kararlaştırılan "Sosyal Sigortalar Kanununun Bir Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ile gerekçe ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Süleyman Demirel

Başbakan

GENEL GEREKÇE

506 sayılı Kanuna 3395 sayılı Kanunla eklenen geçici 70 inci maddenin Anayasa Mahkemesince iptal edilmesinden sonra, süper emekliler ile ilgili mevzuatta doğan boşluğun doldurulması amacıyla, 3522 ve 3702 sayılı kanunlarla yeni düzenlemeler yapılmıştır.

Bu düzenlemelerle, süper emeklilerin göstergelerine eklenen geçici göstergeler kaldırılmış, emekli aylıklarına ek olarak her ay telafi edici ödeme yapılması esası getirilmiştir.

Ancak, halen ödenmekte olan telafi edici ödeme miktarları ilgililerin uğradığı mağduriyeti ortadan kaldıracak seviyede olmadığından, şikâyetler devam etmektedir.

Bu Kanunla, aylık ve telafi edici ödemeler toplamı emsallerinin aylıklarının seviyesine getirilmek suretiyle, sözkonusu kimselerin mağduriyetlerinin tümüyle ortadan kaldırılması amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. — Süper emeklilere yapılmakta olan telafi edici ödeme miktarları yükseltilerek, bu ödemeler ile emekli aylıkları toplamı, 1993 yılında emekli olacak emsallerinin alacağı aylıkların seviyesine getirilmektedir.

Madde 2. — Yürürlük maddesidir.

Madde 3. — Yürütme maddesidir.

Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu Raporu

*Türkiye Büyük Millet Meclisi
Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu*

16.3.1993

Esas No. : 1/514

Karar No. : 24

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Başkanlığınızca 2.3.1993 tarihinde havale edilen "Sosyal Sigortalar Kanununun Bir Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 8.3.1993 tarih ve 18 inci birleşiminde Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı, Bakanlık temsilcileri, TİSK, TÜRK-İŞ, Süper Emekliler Derneği temsilcilerinin de katılması ile incelenip görüşülmüştür.

Tasarının genelinde yapılan görüşmeler sırasında, gündemin 3 ve 4 üncü sırasında yer alan, İstanbul Milletvekili Emin Kul'un 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa İki Geçici Madde Eklennesi Hakkındaki 3702 Sayılı Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/313) ile Hatay Milletvekili Mehmet Dönen'in 506 sayılı Sosyal Sigortalar Yasasına Bir Madde Eklennesi ve 3395 Sayılı Yasanın Geçici 76 ve 77 nci Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair Yasa Teklifi (2/91) nin konusu itibarıyla Süper Emeklileri ilgilendirmesi nedeniyle İçtüzüğün 36 ncı maddesine göre tasarı esas alınarak tekliflerin birleştirilerek görüşülmesi yolunda Komisyonunda yapılan müzakerede mutabakat sağlanamamış, yapılan oylamada tekliflerin birleştirilerek görüşülmesi reddedilmiştir.

20.6.1987 tarih ve 3395 sayılı Kanunun 17 nci maddesi ile 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kurumu Kanununa geçici 5 inci maddesi eklenmiştir. Bu madde ile, en üst gösterge tablosundan aylık almakta olanlar ile aylık tahsisi talebinde bulunmuş olup da henüz işlemlerini tamamlamamış olanlardan gösterge tablosunun en üst göstergesinden aylık bağlanılmaya hak kazananlara, müracaatları halinde ve yükümlenecekleri ek ödemeleri karşılığında bağlanacak yaşlılık, ölüm ve malûliyet aylıklarında artış sağlanmıştır. Bu Kanunla, 1987 yılında Sosyal Sigortalar Kurumundan 1 400 göstergeden aylık almakta olanların göstergelerinin başvuru tarihlerine göre 4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL. karşılığında borçlanmak suretiyle 6 400 göstergeye yükseltilmesine ve böylece daha yüksek emekli aylığı almalarına imkân tanınmış, yaklaşık 62 000 emekli bu meblağı ödeyerek Kanunun verdiği bu imkândan yararlanmışlardır.

3395 sayılı Kanunun süper emeklilik ile ilgili maddesinin Anayasa Mahkeme'since, aykırı bulunarak 26.10.1988 tarihli kararı ile iptal edilmesi üzerine 29.12.1988 tarihinde yürürlüğe konulan 3522 sayılı Kanun ile süper emeklilerin Aralık 1988 tarihinde almakta oldukları aylıklarının dondurulması ve süper emekli olmayanların aylıkları ile eşitleneceği tarihe kadar bunların aylıklarının artırılmaması hükme bağlanmıştır. Süper Emeklilerin bu gelişmelerden kaynaklanan hak kayıplarının önlenmesi amacıyla 1 Ocak 1991 tarihinde yürürlüğe giren 3702 sayılı Kanunla, süper emeklilere her ay aylıklarına ek olarak 330 000 TL. ile 400 000 TL. arasında telâfi edici ödeme yapılması ve bu telafi edici ödemelerin katsayı artışları ile orantılı olarak artırılması esası getirilmiştir. Aradan geçen dönemde yapılan artışlarla bugün 4 200 000 TL. ödeyenlere 693 752 TL., 5 040 000 TL. ödeyenlere de 840 911 TL. telâfi edici ödeme yapılmakta ise de, bugün 6 400 göstergeden emekli olanlara 3 840 280 TL. ödenirken 2 547 280 TL. ilâ 2 694 439 TL. ödenmekte, aynı göstergeden emekli olanlara farklı meblağ ödenme durumu yanısıra süper emeklilerin mağduriyetide süregelmektedir.

Tasarı; hem bu mağduriyeti gidermekte, bugün 6 400 göstergeden emekli olanlara bağlanan aylık ile süper emeklilere ödenen aylık tutarında eşitlik sağlanmakta, bu eşitliği de telâfi edici ödeme ile gerçekleştirmektedir.

Diğer taraftan, yapılan düzenleme otomasyona bağlanmakta, emsal gösterilen 6 400 göstergeden maaş alanların göstergelerinde bir değişiklik yapılması halinde bu değişikliklerden doğan fark telâfi edici ödemeye aynen yansıtılmaktadır.

Süper emeklilerin mağduriyetine köklü çözüm getiren Komisyonumuzda genelinde benimsenen tasarının maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir. Tasarının 1 inci maddesi aynen kabul edilmiş, 2 nci maddesi; Kanunun "1 Ocak 1993" tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer şeklinde düzenlenerek verilen bir önerenin süper emeklilerin mağduriyetini önleyeceği gerekçesi Komisyonumuzca benimsenmiştir.

Raporumuz Plan ve Bütçe Komisyonuna havale edilmek üzere saygıyla arz olunur.

Başkan	Başkanvekili
<i>Ahmet Küçükkel</i>	<i>Ali Uyar</i>
Elazığ	Hatay
Sözcü	Kâtip
<i>İsmet Attila</i>	<i>Süleyman Hatinoğlu</i>
Afyon	Artvin
Üye	Üye
<i>H. İbrahim Özsoy</i>	<i>A. Kemal Başaran</i>
Afyon	Trabzon
Üye	Üye
<i>Mustafa Zeydan</i>	<i>Y. Fevzi Arıcı</i>
Hakkâri	İçel
Üye	Üye
<i>Ali Su</i>	<i>Hacı Filiz</i>
İçel	Kırkkale
Üye	Üye
<i>Emin Kul</i>	<i>Muzaffer Arıkan</i>
İstanbul	Mardin
Muhalefetle	
Üye	Üye
<i>Güler İleri</i>	<i>İbrahim Arısoy</i>
Tokat	Niğde
Üye	Üye
<i>Cemal Alişan</i>	<i>Mustafa Kılıçarslan</i>
Samsun	Sakarya
Üye	Üye
<i>A. Feyzi İnceöz</i>	<i>Kemalettin Gökteş</i>
Tokat	Trabzon

MUHALEFET ŞERHİ

Usul bakımından : 506 Sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun Geçici 76 ncı maddesinin değiştirilmesi hakkındaki bir kanun teklifi tarafımızdan 20 Nisan 1992 tarihinde Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu Başkanlığına intikal etmiştir. Hükümet tasarısı ise 2 Mart 1993 tarihinde yani kanun teklifimizden 11 ay sonra Komisyona gelmiştir. Eş konu ve hüküm üzerinde ve benzerlik içinde oluşuna ve hatta teklifimiz kanun teklifine daha uygun bulunmasına rağmen Komisyonda birleştirme işlemi yapılmamıştır. Bu husus yerleşik usule aykırı ve Anayasanın Milletvekillerine ödev olarak yüklediği yasama görevini yerine getirmeye engel bir tutum olarak Komisyonda sürekli tevali etmekte olduğundan Anayasanın lafzına ve anlamına ters bir uygulama olarak mütalaa edilmelidir.

Esas bakımından : 1. “Süper” tanımlaması ile nitelendirilen SSK emeklilerinden yaklaşık 62 000 iştirakçinin mağduriyete uğraması karşısında düzenlediğiniz kanun teklifinde, bu emeklilerimizin en az nominal emekliler seviyeye getirilmesi hedeflenmiştir. Oysaki Hükümet tasarısı 1993 yılında Komisyonuza intikal ettiği halde kendilerine yapılacak “telâfi edici ödeme” 1992 yılının göstergesi olan (6 400 gösterge) esas alınmış olup, 1993 yılı için teklif ve uygulaması yapılan (6 650 gösterge) dikkate alınmamış, böylece mağduriyetin gerçek ölçüde giderilmesi sağlanmamıştır.

2. Hükümet tasarısının (a) bendinin birinci ve ikinci fıkrasında yapılacak “telâfi edici ödeme” nin miktarlarının açık tanımlaması yapılmamış olup uygulamada yorumlara sebebiyet verecek muğlaklığa yer verilmesi kanun tekniğiyle bağdaşmamaktadır.

3. Hükümet tasarısının (b) fıkrası ile getirilen düzenleme hak sahiplerinin aleyhine sonuç doğurmaktadır. Kurumdan aylık ve gelir almakta olan veya alacak olan hak sahiplerine “telâfi edici ödeme” nin eşit olarak paylaştırılarak ödenmesi gerekir. Aksi halde “telâfi edici ödeme” nin, hak sahiplerinin “aylıktaki hisseleri oranında” ödenmesi sonucu eş ve çocuklara intikali gereken “telâfi edici ödeme”nin bir kısmının hak sahiplerinin elinden alınmasına sebebiyet verilmiş olunacaktır. Bu nedenle tasarıdaki metin konunun esas maksat ve hedefine aykırı bir düzenleme olarak görülmüştür.

4. Hükümet tasarısında “telâfi edici ödeme” lerin; gösterge tabloları, katsayı ve aylık bağlama oranları ile sosyal yardım zammında yapılacak değişikliklere paralel olarak tespitine imkân verilmesi gereken esneklik, açıklık yer almadığından geleceğe doğru vuku bulacak gelişmelerde süper diye nitelenen emeklilerin yine mağduriyeti söz konusu olabilecektir.

5. Her ne kadar Hükümet tasarısında yer verilen “yürürlük, maddesi Komisyonda verdiğimiz önerge sonucu “1.1.1993” olarak değiştirilip kabul edildiyse de yukarıda arzettiğim sakinlerin giderilmemiş olması nedeniyle, tasarının Komisyondan geçen şekli mağduriyetleri gerçek anlamda gidermediğinden ve uygulamada sakinler doğurmaya devam edebilecek çerikte olduğundan bu haliyle tasarıya muhalifim.

Kaldığı memur ve işçilerin emeklilik hukukunun yeniden topluca ele alınması, çalışanlarla emekliler arasında açılan fevkalâde rahatsız edici farkın giderilmesi, emekli aylıkları sisteminin gözden geçirilerek sosyal güvenlik ödemeleri ve hizmetlerinde uyum sağlanmasının asıl ihtiyaç duyulan önemli bir sorun olarak bekletilmesi tahammül amaçlarını aşmıştır. Saygıyla arz ederim.

Emin Kul
İstanbul

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

1.4.1993

Esas No. : 1/514

Karar No. : 109

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından hazırlanarak, Bakanlar Kurulunca 26.2.1993 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça önhaberesi uyarınca Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunda görüşüldükten sonra Komisyonumuza havale edilen "Sosyal Sigortalar Kanununun Bir Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" Komisyonumuzun 31.3.1993 tarihinde yaptığı 38 inci birleşiminde Hükümeti temsilen Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanının Başkanlığında, Maliye ve Gümrük, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlıkları ile Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı temsilcilerinin de katılmalarıyla incelenip görüşülmüştür.

Bilindiği gibi; 3395 sayılı Kanunun 17 nci maddesiyle 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununa eklenen Geçici 5 inci madde ile bu kanunun yürürlüğe girdiği tarihte malüllük, yaşlılık ve ölüm sigortalarından gösterge tablosunun en üst göstergesinden (1 400) aylık almakta olanlar ile aylık tahsisi talebinde bulunmuş ancak henüz işlemleri tamamlanmamış olanlardan gösterge tablosunun en üst göstergesinden aylık bağlanmaya hak kazananlara, başvuru tarihlerine göre 4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL. borçlanmaları halinde (6 400) gösterge esas alınarak daha yüksek emekli aylığı bağlanması imkânı tanınmış ve bu haktan yararlanmak için kanunda öngörülen süre içerisinde 62 578 iştirakçinin müracaat ederek borçlandığı bilinmektedir. Ancak, Kanunun Anayasaya aykırılık iddiasıyla Anayasa Mahkemesine intikal etmesi üzerine konu, Anayasa Mahkemesince incelenmiş ve mahkemenin 26.10.1988 tarihli ve esas Sayısı 1988/19 Karar Sayısı 1988/33 Sayılı Kararı ile yapılan düzenleme Anayasaya aykırı bulunmuş ve iptal kararının Resmî Gazetede yayımlandığı 11.12.1988 tarihinden itibaren 6 ay sonra yürürlüğe girmek üzere iptal edilmişti. Kanunun ilgili maddesinin Anayasa Mahkemesince iptali üzerine doğan hukukî boşluğun doldurulması amacıyla 29.12.1988 tarihinde yürürlüğe giren 3522 sayılı Kanun ile Süper Emeklilerin aylıklarının 1 400 göstergeden aylık almakta olanların aylıkları ile eşitleneceği tarihe kadar ve sosyal yardım zammı artışı yapılmaksızın, başka bir ifade ile; dondurulmuş olarak ödenmesi hükme bağlanmıştı. Süper Emeklilerin geçen süre içerisinde doğan mağduriyetlerini önlemek amacıyla 1 Ocak 1991 tarihinde yürürlüğe giren 3702 sayılı Kanunla hak sahiplerine her ay ücretlerine ek olarak borçlanılan meblağa göre, 330 000 TL. veya 400 000 TL. telâfi edici ödeme yapılması ve bu telâfi edici ödemelerin katsayı değişikliklerine paralel olarak artırılması esası getirilmişti. Geçen zaman içerisinde 330 000 TL.'lik telâfi edici meblağ 693 752 TL.'ye, 400 000 TL.'lik telâfi edici meblağ ise 840 911 TL.'ye yükselmiş olmasına rağmen ücretlerin dondurulmuş olması nedeniyle, bugün aynı göstergeden maaş alan emekliler ile süper emekliler arasında, süper emeklilerin mağduriyetine yönelik bir maaş farkı doğmuş bulunmaktadır.

Tasarı ile, borçlanma yapan emeklilerin söz konusu mağduriyetlerini ortadan kaldırmak üzere yeni bir yasal düzenleme yapılmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır.

Komisyonumuzda yapılan görüşmelerde;

— Tasarının olumlu bulunduğu, ancak mağduriyetlerin giderilmesi için yeterli olmadığı, beklentileri tam olarak karşılayamayacağı, gerekli düzenlemelerin yapılması gerektiği,

— Anayasa Mahkemesi kararından sonra getirilen telâfi edici düzenlemelerin soruna çözüm getiremediği, maktu ödeme yerine esnek bir sistemin getirilmesinin uygun olacağı,

— Sosyal Sigortalar Kanununda yapılması düşünülen değişikliklerin bir bütün halinde gündeme getirilmesinin gerektiği, münferit düzenlemeler ile istenilen sonuca ulaşılamayacağı,

— Süper emekliler ile normal sigorta emeklisi olanlar arasındaki dengenin süper emekliler aleyhine bozulduğu, göstergenin halen en yüksek sigorta emeklisine uygulanmakta olan (6650)'ye yükseltilmesi suretiyle dengenin yeniden sağlanacağı, bu nedenle konunun Anayasa'ya aykırılığının sözkonusu olmayacağı,

Şeklindeki görüş ve eleştirileri takiben Hükümet adına yapılan açıklamalarda ise,

— Hükümet Programında süper emeklilerin durumlarının gözden geçirileceği ve gerekli yasal düzenlemenin yapılacağı hükmüne yer verildiği bunun gereği olarak ülkenin ekonomik imkânları ölçüsünde konuya çözüm getirilmek istendiği, telâfi edici ödemelerin tasarıyla getirileceği malf yükün 1 Trilyon TL. civarında olduğu,

— Sosyal Sigortalar Kanununun tümünün gözden geçirilmesi görüşünün Hükümetçe de benimsendiği ancak, gündeme getirilen bu değişikliklerin teknik mahiyet taşıdığı ve ivedilikle bu sorunun çözümünün zorunlu olduğu, kapsamlı bir tasarının ise Bakanlar Kuruluna sunulduğu,

— Göstergenin yükseltilmesi halinde Anayasa Mahkemesi Kararlarına aykırılığının sözkonusu olabileceği, ileride süper emeklilerin yeni bir mağduriyetle karşı karşıya kalabilecekleri gibi mahzurlarının bulunduğu, (6650) göstergeden 1.1.1993 tarihi itibarıyla emekli olanların yararlanabildiği,

dile getirilmiştir. Bu görüşmeleri takiben tasarı ve gerekçesi Komisyonumuzca da benimsenmiş ve Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu metni esas alınmak suretiyle maddelerinin görüşülmesine geçilmiştir.

Verilen bir önerenin kabulü ile, ülkemizde yaygın şekilde sigortasız-ışçi çalıştırılması sonucu Sosyal Sigortalar Kurumunun uğradığı maddî zararı önleyebilmek amacıyla, idarî para cezalarının güncelleştirilmesine yönelik bir düzenleme, tasarının 1 inci maddesinden önce gelmek üzere yeni 1 inci madde olarak tasarıya ilave edilmiş,

— Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonu metninin; 1 inci maddesi, 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 70 nci maddesinin Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması nedeniyle, metnin 1 inci maddesinin (a) bendinin başına redaksiyon olarak "Anayasa Mahkemesince iptal edilen" ibaresi eklenmiş, süper emeklilerin mağduriyetlerini giderebilmek amacıyla aynı bentde yer alan (6400) gösterge (6650) olarak değiştirilmiş ve bendin sonuna (6650) göstergeden maaş alanların göstergelerindeki değişikliğe paralel düzenlemelerin süper emeklilere de yansıtılmasını teminen bir ibare eklenmiş ve madde bu değişikliklerle ve ilave edilen yeni 1 inci madde nedeniyle 2 nci madde olarak kabul edilmiş,

— Yürürlüğe ilişkin 2 nci maddesi, tasarıya yeni madde ilave edilmesi nedeniyle, 2 nci maddesinin 1 Ocak 1993 tarihinden, diğer maddelerinin ise yayımı tarihinden itibaren yürürlüğe girmesini teminen yeniden düzenlenmiş ve madde bu değişikliklerle 3 üncü madde olarak kabul edilmiş,

— Yürütmeye ilişkin 3 üncü maddesi ise 4 üncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Metnin başlığı içerisinde yapılan değişikliklere paralel olarak "Sosyal Sigortalar Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" şeklinde yeniden düzenlenmiştir.

Komisyonumuz ayrıca; süper emeklilerin mağduriyetlerinin biran önce giderilmesi amacıyla tasarının İçtüzüğü'nün 53 üncü maddesi uyarınca, Genel Kurulda öncelikle görüşülmesini istemeyi kararlaştırmıştır.

Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan
Ilyas Aktaş
Samsun
Sözcü
Mahmut Öztürk
Aksaray
Üye
Veli Andaç Durak
Adana
Üye
M. Nedim Budak
Ankara
Üye
Melih Pabuçcuoğlu
Balıkesir
Üye
Mustafa Çiloğlu
Burdur
Üye
M. Halûk Müftüler
Denizli
Üye
Rüştü Kâzım Yücelen
İçel
Üye
Z. Selçuk Maruşlu
İstanbul
Üye
Rıfat Serdaroğlu
İzmir
Üye
Abdullah Gül
Kayseri
Üye
Mustafa Ünal
Konya

Yasanın birinci maddesinin getiriliş usulüne
karşırım bu yüzden muhalifim.

Üye
Refaidin Şahin
Ordu

Başkanvekili
Mehmet Dönen
Hatay
Kâtip
Halil Demir
Aksaray
Üye
Timurçin Savaş
Adana
Üye
Hüseyin Balyalı
Balıkesir
Üye
Zeki Ergezen
Bitlis
Üye
Nevfel Şahin
Çanakkale
Üye
Nihat Matkap
Hatay
Üye
Algan Hacaloğlu
İstanbul
Üye
Işın Çelebi
İzmir
İmzada bulunamadı
Üye
Halil Çulhaoğlu
İzmir
Üye
Alaettin Kurt
Kocaeli
Üye
Mehmet Ali Yavuz
Konya

Üye
İbrahim Kumaş
Tokat
İmzada bulunamadı

Üye
Koray Aydın
Trabzon

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

Sosyal Sigortalar Kanununun Bir Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 17.7.1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 76 nci maddesinin (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Geçici 70 nci madde uyarınca Kuruma 4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL. borçlanma primi ödemiş olup malullük, yaşlılık ve ölüm sigortasından aylık almakta olanlara ödenmekte olan aylıkları ile; (6400) gösterge üzerinden, sigortalının prim ödeme gün sayısı ve tahsis talep veya ölüm tarihindeki yaşı dikkate alınarak ek 35 inci maddeye göre yeniden tespit edilecek aylık bağlama oranları ve cari katsayı esas alınmak suretiyle hesaplanacak malullük, yaşlılık ve ölüm aylıkları arasındaki fark tutarında telâfi edici ödeme yapılır.

4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL.'den daha az borçlanma primi ödemiş olanlara yapılacak telâfi edici ödeme, yukarıda öngörülen esaslar dahilinde ve ödedikleri borçlanma primi ile orantılı olarak hesaplanır.

Telâfi edici ödemeler ilgililere her ay aylıkları ile birlikte, malullük, yaşlılık ve ölüm aylığı aldıkları sürece yapılır.

Ödeme dönemine göre peşin ödenen telâfi edici ödeme, ölüm halinde geri alınmaz.

b) Ölüm aylığı almakta olanlara yapılacak telâfi edici ödeme, ölüm aylığı ödenmesine imkân veren her tahsis dosyası için ayrı ayrı hesaplanır ve hak sahiplerinin aylıktaki hisseleri oranında ödenir.”

SAĞLIK VE SOSYAL İŞLER KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

Sosyal Sigortalar Kanununun Bir Maddesinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — Madde metni aynen kabul edilmiştir.

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN

Sosyal Sigortalar Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı

MADDE 1. — 17.7.1964 tarih ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun 140 ıncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kurumca Verilecek İdarî Para Cezaları

Madde 140. — Kurumca dayanağı belirtilmek suretiyle;

a) Bu Kanunun 8 inci maddesinde belirtilen bildirgeyi yasal süresi içinde Kuruma vermeyenlere aylık asgarî ücretin üç katı tutarında,

b) Bu Kanunun 9 uncu maddesinde belirtilen bildirgeyi yasal süresi içinde Kuruma vermeyenlere, herbir sigortalı için aylık asgarî ücret tutarında,

c) Bu Kanunun 79 uncu maddesinin birinci fıkrasında belirtilen prim belgelerini yasal süresi içinde Kuruma vermeyenlere her bir fiil için ayrı ayrı aylık asgarî ücretin iki katı tutarında,

d) Bu Kanunun 79 uncu maddesinde belirtilen yükümlülüklerden, işyeri kayıtlarını Kurumca yapılan yazılı ihtarla rağmen 15 gün içinde mücbir sebep olmaksızın ibraz etmeyenlere, bu süre içinde ibraz etmekle beraber, yönetmelikte belirtilen usul ve esaslara uygun olarak düzenlenmediği anlaşılanlara, kayıtlardaki geçersizlik halinin birden fazla olup olmadığına bakılmaksızın;

1. Bilanço esasına göre defter tutmakla yükümlü olanlara aylık asgarî ücretin oniki katı tutarında,

2. Diğer defterleri tutmakla yükümlü olanlara aylık asgarî ücretin altı katı tutarında,

3. Defter tutmakla yükümlü olmayanlara aylık asgarî ücretin üç katı tutarında,

e) Bu Kanunun 79 uncu maddesinin ikinci fıkrasında belirtilen yükümlülüğü yönetmelikle belirlenen sürede yerine getirmeyenlere aylık asgarî ücretin iki katı tutarında,

(Hükümetin Teklifi Ettiği Metin)

(Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunun Kabul Ettiği Metin) (Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği Metin)

f) Bu Kanununun 90 ıncı maddesinde belirtilen yükümlülükleri Kurumca yapılan yazılı ihtarla rağmen üç gün içinde yerine getirmeyenlere aylık asgarî ücret tutarında, idarî para cezası verilir.

Bu madde hükümlerinin uygulanması 8, 9 ve 79 uncu maddelerde belirtilen belgelerin Kuruma verilmesi yükümlülüğünü kaldırmaz.

Bu maddenin uygulanmasında, 25.8.1971 tarih ve 1475 sayılı İş Kanununun 33 üncü maddesine göre, sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için fiilin olduğu tarihte uygulanan asgarî ücret esas alınır.

İdarî para cezaları tebliğ tarihinden itibaren (7) gün içinde Kuruma ödenir veya aynı süre içinde Kurumun ilgili ünitesine itiraz edilebilir. İtiraz takibi durdurur. Kurumca itiraz reddedilenler, kararın kendilerine tebliğ tarihinden itibaren (7) gün içinde yetkili sulh ceza mahkemesine başvurabilirler. Mahkemeye başvurulması cezanın takip ve tahsilini durdurmaz.

İdarî para cezalarının tahakkuk ve tahsilatında 10 yıllık zamanaşımı uygulanır.

MADDE 2. — 17.7.1964 tarihli ve 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 76 ncı maddesinin (a) ve (b) bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Anayasa Mahkemesince iptal edilen Geçici 70 inci madde uyarınca Kuruma 4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL. borçlanma primi ödemiş olup malullük, yaşlılık ve ölüm sigortasından aylık almakta olanlara ödenmekte olan aylıkları ile (6650) gösterge üzerinden, sigortalının prim ödeme gün sayısı ve tahsis talep veya ölüm tarihindeki yaşı dikkate alınarak ek 35 inci maddeye göre yeniden tespit edilecek aylık bağlama oranları ve cari katsayı esas alınmak suretiyle hesaplanacak malullük, yaşlılık ve ölüm aylıkları arasındaki fark tutarında telâfi edici ödeme yapılır. Ancak, (6650) göstergeden maaş alanların

(Hükümetin Teklifi Ettiği Metin)

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

S. Demirel

Başbakan

Devlet Bakanı ve Başbakan Yrd.

Prof. E. İnönü

Devlet Bakanı

Prof. T. Çiller

Devlet Bakanı

İ. Töz

Devlet Bakanı

Prof. T. Akyol

Devlet Bakanı

O. Külercioğlu

Devlet Bakanı

Ö. Barutçu

Devlet Bakanı

E. Şahin

Devlet Bakanı

M. Batallı

Millî Savunma Bakanı

N. Ayaz

Dışişleri Bakanı

H. Çetin

Millî Eğitim Bakanı

K. Toplan

Sağlık Bakanı

Y. Aktuna

Tarım ve Köyşleri Bakanı

N. Cevheri

Sanayi ve Ticaret Bakanı

M. T. Köse

Kültür Bakanı

D. F. Sağlar

Orman Bakanı

Y. Tanır

Türkiye Bütçek Millet Meclisi

Devlet Bakanı

C. Çağlar

Devlet Bakanı

E. Ceyhan

Devlet Bakanı

A. Gönen

Devlet Bakanı

G. Ergenekon

Devlet Bakanı

M. Kahraman

Devlet Bakanı

M. A. Yılmaz

Devlet Bakanı

Ş. Ercan

Adalet Bakanı

M. S. Oktay

İçişleri Bakanı

İ. Sezgin

Maliye ve Gümrük Bakanı

S. Oral

Bayındırlık ve İskân Bakanı

Prof. O. Kumbarcıbaşı

Ulaştırma Bakanı

Y. Töpcü

Çalışma ve Sos. Güvenlik Bakanı

M. Moğultay

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı

E. Faralyalı

Turizm Bakanı

Prof. A. Ateş

Çevre Bakanı

B. D. Akyürek

(S. Sayısı : 225)

(Sağlık ve Sosyal İşler Komisyonunun Kabul
Ettiği Metin)

(Plan ve Bütçe Komisyonunun Kabul Ettiği
Metin)

göstergelerinde bir değişiklik yapılması halinde bu değişikliklerden doğan fark telâfi edici ödemeye aynen yansıtılır.

4 200 000 TL. veya 5 040 000 TL.'den daha az borçlanma primi ödemiş olanlara yapılacak telâfi edici ödeme, yukarıda öngörülen esaslar dahilinde ve ödedikleri borçlanma primi ile orantılı olarak hesaplanır.

Telâfi edici ödemeler ilgililere her ay aylıkları ile birlikte, malullük, yaşlılık ve ölüm aylığı aldıkları sürece yapılır.

Ödeme dönemine göre peşin ödenen telâfi edici ödeme, ölüm halinde geri alınmaz.

b) Ölüm aylığı almakta olanlara yapılacak telâfi edici ödeme, ölüm aylığı ödenmesine imkân veren her tahsis dosyası için ayrı ayrı hesaplanır ve hak sahiplerinin aylıktaki hisseleri oranında ödenir.”

MADDE 2. — Bu Kanun 1 Ocak, 1993 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Madde metni aynen kabul edilmiştir.

MADDE 3. — Bu Kanunun 2 nci maddesi 1 Ocak 1993 tarihinde, diğer maddeleri yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 4. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

